

عنوان مقاله:

فارابی و مساوقت تشخص و وجود: بازتاملی دراسناد ملاصدرا

محل انتشار:

دوفصلنامه حکمت معاصر، دوره 7، شماره 3 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

امیرحسین پورنامدارسرچشمه - کارشناس ارشد فلسفه و کلام اسلامی، دانشگاه تهران

مهدی عظیمی - استادیار فلسفه و کلام اسلامی، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

تقریباً قاطبه فلاسفه اسلامی به صورت مستقیم یا غیرمستقیم به مسیله تشخص پرداخته و پاسخهایی را ارایه داشته‌اند و ازین رو، سرگذشت این بحث به طور کلی در سنت فلسفی اسلام قابل مطالعه جدی و تدقیقات همه جانبه است، اما در اینجا قصد ما پرداختن به جنبه ای از نقش فارابی در تطور و تکامل این سیر تاریخی است، تا از این طریق پرتوهایی بر زوایای مغفول و ناشناخته تر سنت عقلانی مسلمانان افکنده شود. یکی از کسانی که این بحث را بسی بیش از پیش محل توجه متفکران قرار داد، ملاصدراست که به تبع فلسفه اصالت وجود خویش، مطالب بدیعی را در باب تشخص ابراز نمود. یکی از نکات اصلی ملاصدرا این است که مساوقت تشخص و وجود را به فارابی نسبت میدهد. در نزد اندیشمندان دوره قدیم یا حتی دوره معاصر، هیچگاه تردیدی یا مطالعه ای در باب صحت این انتساب صورت نگرفته است. این مقاله بر آن است تا انتساب تقریباً به رسمیت شناخته شده به فارابی را که از سوی ملاصدرا صورت گرفته است مطمح نظر قرار داده و از رهگذر برخی مستندات متنی و تاریخی نشان دهد که این انتساب میتواند تا حد زیادی محل مناقشه باشد، و حتی اساساً این مطلب که فارابی بحثی ذیل عنوان تشخص داشته است خود بسیار متزلزل به نظر میرسد.

کلمات کلیدی:

تشخص، تساوق، وجود، فارابی، ملاصدرا، ابن سینا، التعلیقات

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/795749>

